

3. Συνάδουν οι εθνικές νομοθετικές ρυθμίσεις που θεσπίζονται στο σημείο 4.5.4. της διαδικασίας για την πρόσβαση των συνδρομητών και/ή των χρηστών στις υπηρεσίες των αρχών που παρέχουν υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης (ως ίσχυε από τις 11 Νοεμβρίου 2011 έως τις 15 Απριλίου 2016), όπου προβλέπεται μεν, μεταξύ άλλων, ότι οι πάροχοι δημοσίων δικτύων κινητής τηλεφωνίας οφείλουν να παρέχουν πληροφορίες για τη θέση του καλούντος με την ακρίβεια της καλύψεως του σταθμού βάσεως (τομέα) (Cell-ID), αλλά δεν εξειδικεύεται η ελάχιστη ακρίβεια (υπό όρους αποστάσεως) με την οποία οι σταθμοί βάσεως πρέπει να εντοπίζουν τη θέση του καλούντος ή η πυκνότητα (υπό όρους αποστάσεως) στην οποία πρέπει να είναι καταμεμημένοι οι σταθμοί βάσεως, με το άρθρο 26, παράγραφος 5, της οδηγίας 2002/22/EK, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136/EK, το οποίο ορίζει ότι οι αρμόδιες κανονιστικές αρχές θεσπίζουν κριτήρια για την ακρίβεια και την αξιοπιστία των παρεχόμενων πληροφοριών σχετικά με τη θέση του καλούντος;
4. Εάν οι απαντήσεις που θα δοθούν στο πρώτο και/ή στο δεύτερο ερώτημα είναι ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να εξασφαλίζουν την παροχή των πληροφοριών για τη θέση του καλούντος δυνάμει του άρθρου 26, παράγραφος 5, της οδηγίας 2002/22/EK, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136/EK, και/ή η απάντηση που θα δοθεί στο τρίτο ερώτημα είναι ότι η εθνική νομοθεσία αντικείται στο άρθρο 26, παράγραφος 5, της οδηγίας 2002/22/EK, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136/EK, το οποίο ορίζει ότι οι αρμόδιες κανονιστικές αρχές θεσπίζουν κριτήρια για την ακρίβεια και την αξιοπιστία των παρεχόμενων πληροφοριών για τη θέση του καλούντος, υποχρεούται ο εθνικός δικαστής, όταν καλείται να αποφανθεί επί αιτήματος αποζημιώσεως, να διαπιστώσει ότι υπάρχει άμεση αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της παραβάσεως του δικαίου της Ένωσης και της ζημίας που υπέστησαν οι ιδιώτες ή αρκεί η διαπίστωση ότι υπάρχει έμμεση αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της παραβάσεως του δικαίου της Ένωσης και της ζημίας που υπέστησαν οι ιδιώτες, όταν, βάσει των διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας και/ή της εθνικής νομολογίας, δύναται να θεμελιωθεί ευθύνη ακόμη και εάν διαπιστωθεί η ύπαρξη έμμεσης αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των παρανόμων πράξεων και της ζημίας που υπέστησαν οι ιδιώτες;

(¹) Οδηγία 2002/22/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας) (ΕΕ 2002, L 108, σ. 51).

(²) Οδηγία 2009/136/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, για τροποποίηση της οδηγίας 2002/22/EK για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, της οδηγίας 2002/58/EK σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 για τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών (ΕΕ 2009, L 337, σ. 11).

Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-430/18)

(2018/C 352/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Scharf, J. Rius, G. von Rintelen)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, μη έχοντας θεσπίσει, πριν από τις 18 Σεπτεμβρίου 2016, όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί με την οδηγία 2014/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, για τη συγκρισιμότητα των τελών που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών, την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών και την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά (¹), ή, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας ανακοινώσει όλες τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 29, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας·
- να επιβάλει στο Βασίλειο της Ισπανίας, βάσει του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, ημερήσια χρηματική ποινή 48 919,20 ευρώ, με ισχύ από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως η οποία διαπιστώνει τη μη τήρηση της υποχρεώσεως προς θέσπιση ή, εν πάση περιπτώσει, ανακοίνωση στην Επιτροπή των διατάξεων που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2014/92/ΕΕ·

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Κατά το άρθρο 29, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/92/ΕΕ, τα κράτη μέλη όφειλαν να θεσπίσουν και να δημοσιεύσουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την εν λόγω οδηγία έως τις 18 Σεπτεμβρίου 2016 και να ενημερώσουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Δεδομένου ότι το Βασίλειο της Ισπανίας δεν μετέφερε πλήρως στο εσωτερικό δίκαιο την οδηγία 2014/92/ΕΕ και δεν ανακοίνωσε στην Επιτροπή τα μέτρα μεταφοράς, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου.

Η Επιτροπή προτείνει να επιβληθεί στο Βασίλειο της Ισπανίας, από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως, ημερήσια χρηματική ποινή 48 919,20 ευρώ υπολογιζόμενη με γνώμονα τη σοβαρότητα της παραβάσεως, τη διάρκειά της και το αποτρεπτικό αποτέλεσμα λαμβανομένης υπόψη της ικανότητας πληρωμής του εν λόγω κράτους μέλους.

(¹) ΕΕ 2014, L 257, σ. 214.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein oikeus (Φινλανδία) στις 2 Ιουλίου 2018 — ΜΛ κατά ΟΥ Aktiva Finants

(Υπόθεση C-433/18)

(2018/C 352/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίων: ΜΛ

Αναρρεσίβλητη: ΟΥ Aktiva Finants

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι η διαδικασία παροχής αδείας προς άσκηση ενδίκων μέσων που προβλέπεται από το εθνικό σύστημα ασκήσεως ενδίκων μέσων σύμφωνη με την εγγύηση αποτελεσματικών ενδίκων μέσων κατά το άρθρο 43, παράγραφος 1, του κανονισμού 44/2001 (¹) για αμφοτέρους τους διαδίκους όταν ασκείται ένδικο μέσο κατά αποφάσεως πρωτοβαθμίου δικαστηρίου που αφορά την αναγνώριση ή εκτέλεση δικαστικής αποφάσεως σύμφωνα με τον κανονισμό 44/2001;
- 2) Πληρούνται οι προϋποθέσεις σχετικά με μια διαδικασία αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας (εκατέρωθεν ακροάσεως) υπό την έννοια του άρθρου 43, παράγραφος 3, του κανονισμού 44/2001 στη διαδικασία παροχής αδείας προς άσκηση ενδίκων μέσων [σελ. του πρωτοτύπου 13] όταν δεν έχει εκφράσει την άποψή του ο εφεσίβλητος επί του ασκηθέντος ενδίκου μέσου πριν την απόφαση για παροχή αδείας προς άσκησή του; Πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές όταν έχει εκφράσει τη γνώμη του ο εφεσίβλητος πριν την απόφαση για παροχή αδείας προς άσκηση του ενδίκου μέσου;
- 3) Έχει σημασία για την ερμηνεία το γεγονός ότι το ένδικο μέσο δύναται να ασκηθεί όχι μόνο από τον διάδικο που ζήτησε την εκτέλεση και του οποίου η αίτηση απορρίφθηκε, αλλά και από τον διάδικο κατά του οποίου ζητήθηκε η εκτέλεση, αν η αίτηση αυτή έγινε δεκτή;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1).